

РЕШЕНИЕ

№ 21917

гр. София, 31.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6419** по описа за **2024** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Д. Н. К., с адрес: [населено място], чрез адв. Й., против Решение № 2195/09.05.2024 г., издадено по н.а.х.д. № 11110/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 20-и състав, с което е оставена без уважение жалбата му срещу Заповед за задържане № 513 зз – 1258/22.07.2023 г., издадена от полицейски орган Н. Т. Д. – полиция при О „С.“ – СДВР за срок от 24 часа.

Касаторът твърди постановяване на решението в нарушение на закона, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Касаторът твърди, че не са обсъдени възраженията му, а изложените такива са неотнормисими по спора. Искане се отмяна на решението на СРС като незаконосъобразно и неправилно както и на заповедта. В с.з. се представлява от адв. Й. Й., който поддържа жалбата

Ответникът по касация не е представляван в съдебно заседание и не е изразил становище по жалбата.

Прокурорът от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Пред настоящата инстанция не са приети доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК и не са правени искания за това.

Административен съд София - град, 4-ти троен състав, след като се запозна с

обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество същата е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

От фактическа страна въззивният съд е приел за установена описаната в заповедта фактическа обстановка.

Въззивният съд е приел издаването на заповедта от компетентен орган по смисъла на чл. 72, ал. 1 от ЗМВР.

Възраженията на жалбоподателя са основателни. С жалбата пред районния съд са наведени твърдения за наличие на съществени нарушения на адм. – производствените правила при издаване на заповедта. В процесното решение, в нарушение на процесуалните правила и на служебното начало липсва обсъждане на изложените доводи и възражения. Неправилно се излагат доводи, относно наличие на законово основание за задържане по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР без такова изобщо да е посочено в заповедта. В същата е посочено като основание чл. 72, ал. 1, т. 7 от ЗМВР и съответно текстово – във връзка с УБДХ. Изложените мотиви в решението са хаотични и противоречиви. Не е обсъдено наличието или липсата на материалното основание за задържане в нормата на чл. 3, ал. 2 от УБДХ: „В случаите на буква "а" лицето може да бъде задържано до 24 часа, когато не може да бъде представено веднага на съдията.“ Т.е., не е направено фактическо установяване, относно това обстоятелство, в съответствие със събраните в хода на производството доказателства и липсват мотиви в тази посока в съдебното решение. Това нарушение следва да се счита за съществено, като е нарушено правото на защита на въззивника като не е направено никакво усилие за правилното изясняване на обстоятелствата и фактите, които е следвало да бъдат установени от въззивния съд, в това число и при изпълнение на задължението му по чл. 107, ал. 2 НПК да събира служебно доказателства.

По изложените съображения, касационната жалба е основателна - неправилно приложение на процесуалния закон. Пред касационната инстанция с чл. 220 от АПК е въведена забрана за нови фактически установявания, с оглед на което, на основание чл. 222, ал. 2 от АПК, след отмяната на въззивното решение делото следва да бъде върнато на друг състав на съда за разглеждането му от фазата на съдебното следствие, като съдът следва да се произнесе по всички наведени възражения в хода на съдебния процес и по отношение на обстоятелствата, изложени по-горе.

Воден от горното и на основание чл. 220, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, 4-ти троен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2195/09.05.2024 г., издадено по н.а.х.д. № 11110/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 20-и състав като
ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав на съда от фазата на съдебното следствие, при съобразяване със задължителните указания, относно прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1